

قصه‌ی حضور ما در محضر حق، مربوط به جهت‌گیری‌های روح و روان ما است

شماره پرسش: ۱۶۴۰۷

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۵/۳/۲۳ ۰۱:۲۳:۵۰

متن پرسش

باسمه تعالی. سلام علیکم: آیا این عدالت است که کسی چون صدام با آن خونریزی‌ش بتواند در لحظه اعدام شهادتین بگوید، آن هم چند بار، اما ما که ادعای محبت اهل البیت (ع) را داریم در احوالات مختلف و در حادثه‌ها گاهی حتی می‌ترسیم و چه بسا به عقاید شک کنیم؟ آیا از محبت به اهل بیت (ع) کار نمی‌آید؟ چرا ما در حوادث نمی‌توانیم تنبیهات توحیدی را به خود متذکر شویم و همیشه یک یا چند قدم عقبیم و همیشه باید بعداً نتیجه‌گیری خوب کنیم؟ صدام با شهادتین رفت ما با کفر نرویم عقیده صحیح پیشکش.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: این حرف‌ها چیست؟! قصه‌ی حضور ما در محضر حق، مربوط به جهت‌گیری‌های روح و روان ما است که باید در دنیا و در اعمال خود آن را شکل دهیم. موفق باشید